

Dosarul nr. 3-75/20
(2-20080519-02-3-15072020)

H O T Ă R Ă R E
În numele legii

04 martie 2021
Chișinău

mun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoria

Angela Bostan
Grigore Dașchevici și Veronica Negru

Grefier

Marina Samatiuc

examinând, în ședință de judecată publică, în ordinea contenciosului administrativ, acțiunea înaintată de Ion Cotea împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actului administrativ individual defavorabil

c o n s t a t ă :

La 14 iulie 2020 Ion Cotea a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019 ”Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul”, anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul și emiterea unui act administrativ favorabil prin care să fie încetată procedura disciplinară în privința lui Ion Cotea.

Istorie nelitigioasă a procedurii:

În motivarea acțiunii, reclamantul Ion Cotea a relatat că, de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, la 12.05.2020 i-a fost respinsă contestația depusă împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, fiind menținută hotărârea nominalizată prin care a fost sancționat cu mustrare pentru pretensele abateri disciplinare comise la examinarea cauzelor penale de învinuire a lui Zgherea Constantin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 Cod penal și cererea condamnatului Gustei Vasile privind aplicarea Legii

mai blînde, proceduri disciplinare intentate în temeiul sesizărilor depuse de Gustei Vasile și de către Zgherea Constantin, fiindu-i reținute în acțiunile sale abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Menționează că, nu este de acord cu soluția adoptată și argumentele atît a organelor de specialitate, cît și a Consiliului invocate în hotărârile adoptate pe marginea sesizărilor nominalizate din următoarele considerente:

Atît în opinia scrisă cît și în ședințele organelor nominalizate atît el personal, cît și reprezentantul său, avocatul Cotea Svetlana a invocat motive de lipsă a condițiilor de muncă, de activitate normală în special lipsa personalului calificat atît de grefieri, cît și de asistenți judiciari în sediul Central al Judecătoriei Cahul pe parcursul mai multor ani, în ultima perioadă de opt ani 2013-2019, cauzate de fluxul de cadre, și sarcina exagerat de mare per judecător care au și avut ca consecință imposibilitatea de a examina în termen cauzele nominalizate și efectuarea în termen a actelor de procedură imputate lui pentru care a fost sancționat neîntemeiat și în mod arbitrar cu ignorarea principiului fundamental al legislației muncii potrivit căruia angajatorul urmează să asigure salariaților condițiile de muncă corespunzătoare.

Menționează că este imposibil ca un judecător cu o sarcină exagerată și fără a fi asistat de un grefier și asistent competent, calificat și cu experiență să-și onoreze obligațiile de serviciu ” examinarea cauzelor în termen rezonabil și îndeplinirea actelor de procedură în termenii legali”.

Argumentele din hotărârile contestate în ansamblu privind faptul condițiilor neadecvate de activitate invocate de el că în astfel de împrejurări, s-au aflat mai mulți magistrați, însă au reușit să depășească situația, respectând cerințele prevăzute de lege, inclusiv drepturile justițiabililor că în aceiași instanță colegii săi au reușit să depășească situația dezastruoasă din instanță pe care a invocat-o, nu pot fi reținute ca plauzibile argumentele sale întru susținerea poziției invocate în actele de contestare, le găsește pur declarative, evazive deoarece starea de facto a justiției în instanța în care activează este autocunoscută și evidentă din datele statistice din PIGD și rapoartele anuale ale Consiliului Superior al Magistraturii, situație ignorată în mod obraznic de toate organele care ar trebui să contribuie la asigurarea independenței și asigurării materiale a instanțelor judecătorești.

Mai mult, în ședința din 12.05.2016 fiind discutate rapoartele de activitate a organelor subordonate Consiliului Superior al Magistraturii au fost de mai mulți factori din organele nominalizate menționată sarcina exagerată per judecător nu doar în instanța în care activează, dar și în alte instanțe.

În cazul său sancționarea sa o găsește ca o modalitate de ținerea sistemului judiciar în captivitate, deoarece sancționarea unui judecător cu experiență de mai bine de 24 ani este un mesaj dat sistemului judiciar de a nu se împotrivi condițiilor

de muncă inadecvate create judecătorilor sau captivității sistemului din partea politicului.

Analiza expusă mai sus cu certitudine confirmă că de către el nu au fost comise abaterile disciplinare, reținute în sarcina sa de către Inspekția judiciară, Completul de admisibilitate, Colegiul disciplinar și Consiliul Superior al Magistraturii, de aceea unica soluție legală și întemeiată care se impunea de a fi adoptată de către organele nominalizate era respingerea sesizărilor petenților și admiterea integrală a contestației sale cu încetarea procedurii disciplinare pe motivul expus.

Mai mult, potrivit rezultatelor deliberării și urmare a exprimării votului membrilor, cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) voturi contra, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urma să admită contestația depusă împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, ca fiind întemeiată și să anuleze ca neîntemeiată și ilegală Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019.

Expunerile litigioase si aspectele de drept și de fapt formulate de reclamant, pârât și persoană terță în cadrul dezbaterilor judiciare a cauzei.

Reclamantul Ion Cotea și reprezentantul pârâtului și persoanele terțe, în ședința de judecată nu s-au prezentat, însă reclamantul și reprezentantul pârâtului au depus câte o cerere de examinare a cauzei în lipsa lor.

În conformitate cu prevederile art.218 lit.d) Cod administrativ, neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contenciosul administrativ.

Astfel, Completul de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților neprezenți, care nu s-au prezentat din motive necunoscute.

Totodată la data de 06 august 2020, reprezentantul pârâtului a depus o referință prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, invocând faptul că, Ion Cotea în acțiunea de contencios administrativ, nu a indicat nici o normă de drept pertinentă în susținerea poziției sale, pe când a reiterat doar aspectele expuse/plagiate în contestație.

Astfel, Consiliului Superior al Magistraturii nu poate reține argumentul reclamantului precum că, interpretarea dată de CSM prin hotărârea din 12.05.2020 și argumentele Plenului CSM sunt declarative. Or, Plenul CSM a răspuns la toate argumentele invocate în contestație, precum și la cele formulate în acțiunea depusă.

Plenul CSM reiterează că, pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, prezintă relevanță și pct. 6 al Hotărârii Curții Constituționale din 14 decembrie 2010, cât și pct. 8 al Hotărârii Curții Constituționale din 7 iunie 2011, care menționează că, în calitate de instanță disciplinară, Consiliul Superior al

Magistraturii pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, vinovăția, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel sunt lipsite de temei alegațiile judecătorului expuse în contestație, precum că abaterile disciplinare au fost comise fără vină, el aflându-se în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile de serviciu din lipsa condițiilor de muncă corespunzătoare, și anume, lipsa de personal, în special a locurilor vacante de judecători, lipsa condițiilor de muncă adecvate, lipsa unui sediu care să corespundă cerințelor și a unui birou de serviciu separat, a sălilor de ședință, precum și transferul instanței de judecată dintr-o clădire în alta, iar ca efect, amenajarea locului de muncă. Or, singur reclamantul, în ședința Plenului CSM, a declarat că intenționat nu a examinat cauza penală în privința lui Constantin Zgherea timp îndelungat, fiind indignat de faptul că judecătorul, în procedura căruia acest dosar s-a aflat anterior, fiind transferat în altă instanță de judecată, era obligat să finalizeze examinarea cauzei pe care au avut loc mai multe ședințe. Astfel, miza pe faptul că cauza să fie redistribuită înapoi acelui judecător.

În astfel de împrejurări, este evident faptul că în acțiunile judecătorului Ion Cotea persista vina pentru neexaminarea timp îndelungat a unui dosar penal și neredactarea în termen a hotărârii.

Totodată, în condițiile de activitate expuse de reclamant, s-au aflat toți magistrați din acest sediu, care au reușit să depășească situația, respectând cerințele prevăzute de lege, inclusiv drepturile justițiabililor.

La fel, argumentul judecătorului Ion Cotea, precum că în instanța de judecată lipsește personal calificat, în special a grefierilor cu experiență, precum și fluxul mare a acestor cadre din instanță, nu poate fi considerat plauzibil, deoarece în acest sens, magistratul nu a prezentat probe pertinente în vederea adresării cu cerere față de administrația și conducătorul instanței, pentru a soluționa acest impediment în exercitarea atribuțiilor sale.

În aceste împrejurări, Consiliul Superior al Magistraturii consideră că în acțiunile judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, s-au stabilit abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Plenul CSM relevă că judecătorii în activitatea sa, au obligația să asigure apărarea drepturilor și libertăților persoanelor, să respecte întocmai cerințele legii la îndeplinirea justiției.

Așadar, se va accentua că, judecătorul Ion Cotea a limitat partea în proces la dreptul de soluționare a cauzei în termene rezonabile și realizarea drepturilor sale

prin contestarea hotărârilor emise, precum și faptul că din motive imputabile a încălcat termenul de redactare a încheierii din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Cahul.

Cu referire la pretenția reclamantului, ce ține de anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar și încetarea procedurii disciplinare, organul de autoadministrare judecătorească consideră că acestea urmează a fi respinse. Or, în condițiile în care, nu se constată niciun temei, în vederea anulării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii din 12.05.2020, urmează a fi respinse și pretențiile, prin care se solicită casarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar și încetarea procedurii disciplinare.

Nu poate fi reținut nici argumentul reclamantului precum că contestația urma a fi admisă, deoarece în rezultatul deliberării și urmare a exprimării votului membrilor, cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) voturi contra, a fost adoptată hotărârea contestată, or, expres s-a indicat cu 6 voturi pro, se respinge contestația depusă împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6.12.2019, ca fiind neîntemeiată și se menține Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6.12. 2019.

La data de 25 februarie 2021, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii a depus o referință suplimentară prin care a indicat că, necesită verificării întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii, și anume remarcă că acțiunea în contencios administrativ inițială este tardivă și urmează a fi declarată inadmisibilă.

Acțiunea este admisibilă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contencios administrativ Completul de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău reține următoarele.

Conform art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiții de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii este întrunit și în coroborare cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019 ”Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul” și hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea, constituie acte administrative individuale defavorabile pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Totodată, art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sanctiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 17 din Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Astfel, din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, reclamantul, Ion Cotea, revendică apărarea dreptului de a nu fi sancționat.

Acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamantul, Ion Cotea la instanța competentă jurisdicțional și teritorial.

Or, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Totodată, conform art. art. 208 și 163 lit. c) din Codul administrativ acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii se depune nemijlocit în instanța de judecată în termen de 30 zile de la comunicarea actului administrativ individual, astfel, procedura prealabilă nu se efectuează.

Potrivit art. 40 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014, hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii, adoptate în condițiile art.39, pot fi contestate la Curtea de Apel

Chișinău de persoanele care au depus sesizarea, de inspecția judiciară sau de judecătorul vizat în hotărîre, în termen de 30 zile de la data recepționării hotărîrii motivate.

Reieșind din normele legale menționate supra în coraport cu materialele cauzei, Completul de judecată reține că, Consiliul Superior al Magistraturii a emis hotărîrea nr. 107/9 la data de 12 mai 2019 ”Cu privire la contestarea Hotărîrii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul”, iar hotărîrea motivată a fost expediată reclamantului prin intermediul poștei electronice jch@justice.md (poșta electronică a Judecătoriei Cahul) la data de 09.06.2020.

În acest sens, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că potrivit art.139 alin.(1) Cod administrativ, un act administrativ individual devine valabil pentru persoana căreia îi este destinat sau care este afectată de el în momentul în care i se comunică acesteia, cu excepția cazului când actul administrativ însuși stabilește o dată ulterioară pentru obligativitatea sa.

Prin prisma art. 96 alin. (1) Cod administrativ, (1) Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură. (2) Autoritățile publice trebuie să se asigure că participanții la procedură indică, în cadrul procedurii, o modalitate principală de comunicare, precum și modalități alternative.

Potrivit prevederilor art. 97 din Codul administrativ, (1) Notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. (2) Notificarea se face în cazurile prevăzute de lege sau prin dispoziția autorității publice. (3) Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată.

În contextul normelor citate, prin prisma celor constate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că la materialele dosarului nu se regăsește nicio dovadă ce ar confirma momentul comunicării sau notificării hotărîrii contestate de către reclamant, așa după cum reglementează prevederile cuprinse în art. 96 alin. (1) și 97 Cod administrativ, ceea ce denotă că acțiunea înaintată de Ion Cotea la data de 14 iulie 2020 este depusă în termenul legal.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată, respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a) - e).

Astfel, instanța de judecată, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinând acțiunea în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a) - e) alin.(1) art.224 din Codul administrativ.

Conform art.219 alin.(1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Conform prevederilor art.220 alin.(1) din Codul administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, indică că, autoritățile publice sînt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sînt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

În virtutea art.93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sînt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Astfel, în cadrul dezbaterilor judiciare, din analiza probelor administrate în conformitate cu legea, s-a stabilit cu certitudine că, la 12 iulie 2019 Consiliul Superior al Magistraturii a înregistrat sesizarea depusă prin intermediul oficiului poștal de Constantin Zgherea, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, pentru tergiversarea examinării cauzei penale. Ulterior, la 26 septembrie 2019 Vasile Guștei a înregistrat la Consiliul Superior al Magistraturii o sesizare care a fost înregistrată sub nr. 849 p/m, prin care s-a solicitat atragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, din

motivul remiterii tardive a cauzei la Curtea de Apel Cahul pentru examinarea recursului declarat împotriva încheierii adoptate.

Prin rezoluția inspectorului-judecător din 12 august 2019, și, respectiv, din 25 octombrie 2019 a fost dispusă începerea procedurii disciplinare și inițierea cercetării disciplinare în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, în baza art. 4 alin. (1) lit. g) și j) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară, solicitându-se și opiniile magistraților în acest sens.

Completul de judecată reține că, urmare a efectuării controlului, la 20 august 2019 a fost întocmit Raportul Inspecției judiciare pe marginea sesizării depuse de Constantin Zgherea, prin care inspectorul-judecător a constatat că acțiunile magistratului cad sub incidența art. 4 alin. (1) lit. j) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului. Iar, prin Raportul Inspecției Judiciare pe marginea sesizării lui Vasile Guștei cu privire la acțiunile Judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, din 13 noiembrie 2019, inspectorul-judecător a stabilit că acțiunile magistratului cad sub incidența art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului. Prin suplimentul din 22 noiembrie 2019 la Raportul Inspecției Judiciare din 20 august 2019 pe marginea sesizării lui Constantin Zgherea privind acțiunile judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, inspectorul-judecător a constatat că acțiunile magistratului cad sub incidența art. 4 alin. (1) lit. g), j) și i) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorului.

Prin încheierea protocolară a Plenului Colegiului disciplinar din 6 decembrie 2019, au fost conexe cauzele disciplinare intentate în temeiul sesizărilor depuse de Constantin Zgherea și Vasile Guștei în privința acțiunilor judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, pentru examinare într-o singură procedură disciplinară.

În rezultatul verificării sesizărilor, precum și în baza Rapoartelor Inspecției judiciare, în temeiul art. 4 alin. (1) lit. g), j) și i), 6 alin. (1) lit. b), 36 alin. (1) lit. a) și 39 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, prin Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, în acțiunile judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și magistratului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) – mustrare (f.d.28-37).

Reieșind din conținutul Hotărârii nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, Completul de judecată reține că, Plenul Colegiului disciplinar a constatat în cadrul dosarului disciplinar că, *”... argumentele petiționarilor și-au găsit confirmare la examinarea cauzei, astfel că acțiunile judecătorului Judecătoriei Cahul (sediul Central), Ion Cotea cad sub incidența art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la răspunderea*

disciplinară a judecătorilor. Astfel, reieșind din probele administrate, s-a constatat că de către judecătorul Ion Cotea a fost încălcat din motive imputabile termenul de redactare a încheierii integrale în cauza penală în privința lui Vasile Gustei, care deși a fost pronunțată la 26 aprilie 2019 a fost redactată integral doar la data de 01 octombrie 2019 și publicată pe Portalul instanțelor judecătorești, la fel în data de 01 octombrie 2019, totodată fiind încălcat și termenul de expediere a dosarului la Curtea de Apel Cahul, afectând în mod direct drepturile autorului sesizării la proces la un proces echitabil. Argumentele judecătorului indicate în opinia scrisă, precum că grefierul s-a aflat în concediu medical, ulterior în concediu anual, inclusiv și judecătorul, nu pot fi apreciate ca unele relevante, or, nu poate fi justificată neredactarea unei încheieri pe doua foi pe parcursul a unei perioade de peste 5 luni, or, legea la caz prevede pronunțarea unei încheieri motivate, dar nu și dispozitivul, după cum s-a procedat la caz. Or, plecarea judecătorului în concediu, în prezența unor cauze cu hotărâri neredactate, denotă iresponsabilitatea judecătorului, dar nu-l absolvă de răspundere pentru încălcarea termenului de redactare a hotărârii prevăzut de lege. De asemenea, Plenul Colegiului disciplinar atestă, că deși în cauza penală de învinuire a lui Zgherea Constantin, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, parvenită în procedura judecătorului Cotea Ion la data de 10 octombrie 2018, ședința preliminară urma a fi numită, potrivit art. 345 Cod de procedură penală, nu mai târziu de data de 30 octombrie 2018, iar judecarea cauzei urma să fie numită nu mai târziu de 29 noiembrie 2018, la caz însă prima ședință a fost numită abia la data de 30 septembrie 2019, fiind lăsată fără examinare circa 10 luni, circumstanțe care denotă cu certitudine încălcarea termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură...”.

La 9 martie 2020, judecătorul Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, a depus contestație împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019 (f.d.26-27).

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019 ”Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul” s-a respins contestația depusă de judecătorul Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, cu menținerea acesteia (f.d.42-50).

Reieșind din conținutul Hotărârii nr. 107/9 din 12 mai 2019, Completul de judecată reține că, Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit că, ”...justificat în acțiunile judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. La acest segment, sub aspectul art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea enunțată, este important de notat că abaterea

prevede sancționarea judecătorului doar dacă încălcarea termenelor este imputabilă acestuia. Aceasta este o garanție împotriva sancționărilor abuzive. ... În același timp, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii precizează suplimentar că pentru tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului, prezintă relevanță și pct. 6 al Hotărârii Curții Constituționale din 14 decembrie 2010, cât și pct. 8 al Hotărârii Curții Constituționale din 7 iunie 2011, care menționează că, în calitate de instanță disciplinară, Consiliul Superior al Magistraturii pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și latura subiectivă. În lipsa unuia dintre elementele constitutive abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii evidențiază că în art. 4 din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, legiuitorul a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele, acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare. Avantajul unei liste complete detaliate a abaterilor disciplinare rezidă atât în previzibilitatea legii, cât și în prevenirea unor abuzuri de interpretare de către organele relevante. Raportând la caz normele menționate și analizând în ansamblu probele administrate în ședință, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii conchide respingerea contestației depuse de judecătorul Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, sediul Central, și menținerea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar. În consolidarea soluției sale, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii cu referire la temeiul invocat în baza art. 4 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 178, ce vizează acțiunile magistratului Ion Cotea, accentuează că ultimul a limitat partea în proces la dreptul de soluționare a cauzei în termene rezonabile și realizarea drepturilor sale prin contestarea hotărârilor emise, precum și faptul că din motive imputabile a încălcat termenul de redactare a încheierii din 26 aprilie 2019 a Judecătoriei Cahul. Astfel, alegațiile judecătorului expuse în contestație, precum că dânsul s-a aflat în concediu anual, inclusiv și că grefierul s-a aflat în concediu medical, ulterior în concediu anual, nu pot fi acceptate, or, nu poate fi justificată redactarea tardivă a unei încheieri pe două file pe parcursul unei perioade de peste 5 luni. În plus, este necesar de a reitera poziția Plenului Colegiului disciplinar că plecarea judecătorului în concediu, fără a redacta hotărârile/încheierile pe cauzele deduse judecătii, denotă iresponsabilitatea magistratului și nu-l absolvă de răspundere pe ultimul, pentru încălcarea termenului de redactare a acestora. Nu pot fi reținute și se resping alegațiile judecătorului Ion Cotea invocate în contestație referitor la faptul că s-a aflat în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile de serviciu din lipsa condițiilor de muncă corespunzătoare, și anume, lipsa de personal, în special a locurilor vacante de judecători, lipsa condițiilor de muncă adecvate, lipsa unui sediu care să

corespundă cerințelor și a unui birou de serviciu separat, a sălilor de ședință, precum și transferul instanței de judecată dintr-o clădire în alta, iar ca efect, amenajarea locului de muncă, or, în astfel de împrejurări, s-au aflat mai mulți magistrați, însă au reușit să depășească situația, respectând cerințele prevăzute de lege, inclusiv drepturile justițiabililor. La fel, argumentul judecătorului Ion Cotea precum că în instanța de judecată lipsește personal calificat, în special a grefierilor cu experiență, precum și fluxul mare a acestor cadre din instanță, nu poate fi considerat plauzibil, deoarece în acest sens, magistratul nu a prezentat probe pertinente în vederea adresării cu cerere față de administrația și conducătorul instanței, pentru a soluționa acest impediment în exercitarea atribuțiilor sale. Analizând modalitatea expunerii argumentelor din contestație, cât și materialul probatoriu din procedura disciplinară a judecătorului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii consideră că, în acțiunile magistratului se conturează existența elementelor constitutive ale componenței unei abateri disciplinare, sub aspectul art. 4 lit. g) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.... În contextul celor expuse, în rezultatul deliberării și urmare a exprimării votului membrilor, cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) voturi contra, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii respinge contestația depusă împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, ca fiind neîntemeiată și menține Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019”.

Avînd la bază faptele expuse prin prisma cadrului legal relevant speței, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ constată la caz existența cumulativă a condițiilor pentru respingerea acțiunii din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) Cod administrativ, *dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală.*

După cum rezultă din prevederile art. 225 alin. (1) Cod administrativ, *instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ.*

În corespundere cu prevederile art. 225 alin. (2) Cod administrativ, *verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.*

Potrivit art. 137 alin.(1) - (4) Cod administrativ, *în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în*

limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

Conform prevederilor art.123 din Constituția R.Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători.

Potrivit art.1 alin.(1) lit.f) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii este un organ independent, format în vederea organizării și funcționării sistemului judecătoresc, și este garantul independenței autorității judecătorești.

În conformitate cu art.4 alin.(3) lit.a și b) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe în domeniul respectării disciplinei și eticii judecătorilor adoptă hotărâri privind petițiile cetățenilor în problemele ce țin de etica judecătorilor și examinează contestațiile hotărârilor emise de colegiul disciplinar.

Art.22 alin. (4) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, prevede că, Contestațiile împotriva hotărârilor adoptate de colegiul disciplinar se examinează conform prevederilor Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Conform art.24 alin.(1) și alin.(2) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, Consiliul Superior al Magistraturii adoptă hotărâri cu votul deschis al majorității membrilor săi, cu excepția cazului prevăzut la art.19 alin.(4). La adoptarea hotărârilor cu privire la cariera judecătorilor, răspunderea disciplinară a acestora, sancționarea și eliberarea din funcție a judecătorilor, membrii de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii participă fără drept de vot. Votarea se efectuează în lipsa persoanei al cărei caz este examinat și în lipsa celorlalți invitați.

Art. 39 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014, prevede că, (1) Hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecția judiciară sau judecătorul vizat în hotărâre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărârii motivate.

Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile. (2) Contestațiile se examinează în cel mult 30 de zile de la data înregistrării lor la Consiliul Superior al Magistraturii. (3) Data, ora și locul examinării contestației se comunică din timp persoanei care a depus sesizarea și judecătorului vizat. (4) După examinarea contestațiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide: a) menținerea fără modificare a hotărârii colegiului disciplinar; b) admiterea contestației și adoptarea unei noi hotărâri. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare și conținutul hotărârii colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare sînt aplicabile și pentru Consiliul Superior al Magistraturii.

Potrivit art.7 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, organele specializate sînt colegiul disciplinar.

În conformitate cu art.3 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014, judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4.

În conformitate cu art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014, Constituie abatere disciplinară:
a) nerespectarea intenționată sau din neglijență gravă a îndatoririi de a se abține atunci cînd judecătorul știe sau trebuia să știe că există una dintre circumstanțele prevăzute de lege pentru abținerea sa, precum și formularea de declarații repetate și nejustificate de abținere în aceeași cauză, care are ca efect tergiversarea examinării cauzei; b) adoptarea unei hotărâri judecătorești prin care, intenționat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte; c) acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente; d) imixtiunea în activitatea de înfăptuire a justiției de către un alt judecător; e) intervențiile ilegale sau exploatarea poziției de judecător în raport cu alte autorități, instituții sau funcționari fie pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale altor persoane, fie în scopul obținerii de foloase necuvenite; f) nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații confidențiale de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, în condițiile legii; g) încălcarea, din motive imputabile judecătorului, a termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură, inclusiv a termenelor de redactare a hotărârilor

judecătorești și de transmitere a copiilor acestora participanților la proces, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane; h) absențele nemotivate de la serviciu, întârzierea ori plecarea fără motive obiective de la serviciu, dacă aceasta a afectat activitatea instanței; i) încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției; j) neîndeplinirea sau îndeplinirea cu întârziere sau necorespunzătoare a unei obligații de serviciu, fără o justificare rezonabilă, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane; k) atitudinea nedemnă în procesul de înfăptuire a justiției față de colegi, avocați, experți, martori sau alte persoane; l) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilitățile, interdicțiile și restricțiile de serviciu care îi privesc pe judecători; p) alte fapte care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât se afectează încrederea în justiție, comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în afara acestora, care, după gravitatea lor, nu pot fi calificate doar ca încălcări ale Codului de etică și conduită profesională a judecătorilor.

Reieșind din normele legale menționate supra în coraport cu materialele cauzei, cât și explicațiile date de participanții la proces, Completul de judecată constată că, la adoptarea hotărârii *Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019 "Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul"*, autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar de vot, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și cu prevederile normative care se circumscriu procedurii disciplinare în privința judecătorilor privind examinarea contestațiilor împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunțate, precum și a realizării procedurii de vot.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, în conformitate cu art. 31 Cod administrativ, actele administrative individuale și operațiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

În conformitate cu prevederile art.118 din Codul administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiție în totalitate fără ca prin decizia de soluționare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Reieșind din norma legală menționată supra în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată constată că atât hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, cât și hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019 sunt motivate în conformitate cu normele legale unde sunt indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei și a probelor acumulate de inspecția judiciară în raport cu poziția părților în procedura administrativă.

Referitor la argumentul invocat de reclamant precum că, potrivit rezultatelor deliberării și urmare a exprimării votului membrilor, cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) voturi contra, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urma să admită contestația, Completul de judecată îl consideră ca fiind neîntemeiat, or potrivit materialelor cauzei și însăși din conținutul hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019, rezultă cu certitudine că în rezultatul deliberării și urmare a exprimării votului membrilor, cu drept de vot, prezenți la ședință, cu 6 (șase) voturi pro și 5 (cinci) voturi contra, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii respinge contestația depusă împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, ca fiind neîntemeiată și menține Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019.

Argumentele reclamantului cu privire la faptul că, în acțiunile sale sunt circumstanțe care exclud tragerea la răspundere disciplinară și anume lipsa condițiilor de muncă, lipsa personalului calificat și sarcina exagerat de mare per judecător, Completul de judecată le consideră ca fiind neîntemeiate, or reclamantul nu a prezentat în acest sens careva probe care să confirme că a depus eforturi în

vederea soluționării acestor impedimente și anume că s-a adresat față de administrația și conducătorul instanței cu astfel de solicitări.

Analizând actele cauzei, argumentele invocate de participanții la proces, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, conchide că, autoritatea publică, la caz - Consiliul Superior al Magistraturii, a adoptat hotărârea nr. 107/9 din 12 mai 2019 ”Cu privire la contestarea Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emisă în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul”, cu respectarea normelor legale ce reglementează procedura de examinare a contestațiilor împotriva hotărârii Colegiului disciplinar, iar temeiuri de anulare a acesteia nu au fost constatate.

Reieșind din cele menționate supra și avînd în vedere că pretenția reclamantului privind anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, este o cerință subsecventă cerinței de bază de anulare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107/9 din 12 mai 2019 la care mai sus s-a ajuns la concluzia de a fi respinsă, Completul de judecată constată netemeinicia pe aceleași motive și a cerinței privind anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 42/12 din 6 decembrie 2019, emise în privința judecătorului Ion Cotea de la Judecătoria Cahul, prin urmare se conchide de a fi respinsă acțiunea și în această parte.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că, acțiunea lui Ion Cotea împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actului administrativ individual defavorabil, urmează a fi respinsă integral.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea lui Ion Cotea împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Hotărîrea este executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Motivarea recursului se prezintă în termen de 30 zile de la notificarea hotărîrii motivate, prin depunerea la Curtea Supremă de Justiție. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la Curtea de Apel Chișinău.

Președintele completului,

Angela Bostan

Judecătoria
Daşchevici

Grigore

Veronica Negru